

Det Hvite Bånd

115. årgang nr. 2 2025

God Sommer

Leder

Av: Brit Kari Urdal, redaktør

TIDA

I den sørlege delen av landet vårt har me hatt sommar lenge, sjølv om kalendaren seier at det framleis er vår. "Tidi ho renn som elv mot os, fort skiftar sumar med vetter", har me nett sunge i ein av fedrelandssalmane. At tida går fort opplevde Anders Hovden då han skreiv salmen i 1907, og det same opplever me som lever over 100 år seinare.

Så er tida likevel det gode i verda som er heilt likt og rettferdig fordelt mellom alle menneske. Den kjem til oss som ei gåve dag etter dag, og alle får akkurat likt timetal til sin disposisjon.

"Tiden venter ikke på noen", skriv Selma Joyce Olsen i sin tankevekkjande refleksjon på side 20. Tida har den eigenskapen ved seg at ho aldri kjem tilbake. Derfor er det så viktig at me brukar henne på ein god måte.

Tida vår er ei gåve frå Gud. "Hver dag er en sjelden gave, en skinnende mulighet. Hver dag er på ny en nåde som stiger fra himlen ned." Tida er ikkje gitt oss for at me skal bruka ho berre på oss sjølve. Me er plasserte i tida med ei hensikt og med eit formål om å hjelpa kvarandre, og gjera livet godt for kvarandre.

Takk for at du brukar di tid på å arbeida for å minska skadeverknadene av rusmisbruk i landet vårt. Det er vel anvendt tid å bidra til at menneske får hjelp både med eige misbruk og at dei som er offer for andre sitt misbruk, får hjelp og støtte i sin kvardag.

Eg ynskjer kvar og ein av dykk ei riktig god sommarTID!

Brit Kari Urdal

NB! FRIST TIL NESTE BLAD
15. juni 2025

Det Hvite Bånd

«For Gud, heim og alle folk»

UTGIVER: Det Hvite Bånd
Landskontoret: Torggt. 1, 0181 OSLO
Giro: 7874.06.24252
Org.nr.: 971 422 025
Hjemmeside: www.hviteband.no
Vipps: 636558

LANDSKONTOR: Mob. 405 09 305
Telefontid: mandag - torsdag 10.00–14.00
Sekretær: Vigdis Goldin
E-post: landskontoret@hviteband.no

Daglig leder: Oddrun Småbrekke
E-post: oddrun@hviteband.no
Tlf.: 474 41 395

Regnskap: Jasmin Bratic
E-post: jasmin@actis.no

Redaktør: Brit Kari Urdal

Alt stoffet sendes til:
britkariurdal@gmail.com – Tlf. 91 66 11 71

Produksjon:
Design og trykk: Karmøy Trykkeri as
Opplag: 1100

Framsider: Adobe Stock

Innhold

Landsleder hilsen	4
Inviterer rusmiljøet til nytt senter i pinsekirka.	6
Riisbypresten takker for seg	8
Nær tredobling av kokainbruken i Oslo på fire år 10	
Flere pasienter med kokainavhengighet	12
Barnesider 6-12 år	13
Sætervika 2025.	16
Leder DHB Ung	18
Ungdom over 13 år	19
Tiden venter ikke på noen.	20
Avdeling utdanning.	22
Konge, reformator og forkynnar på altertavla	23
Sebastian Stakset med hyllest til sine foreldre	24
Program for Landsmøte	26
Påmelding til Landsmøte	27
Inkludere vs. tolerere	23
Samling om rus og ungdom i Øystese	28
Hilsen fra landskontoret.	29
Avdeling Bibel og bønn	31

Landsleders hjørne

ODDRUN SMÅBREKKE, LANDSLEDER

Påvirkningskraft

Det Hvite Bånd (DHB) bidrar overfor styresmaktene til å satse mer på det rusforebyggende arbeidet og viktigheten med tidlig oppfølging av de unge for å unngå avhengighet og andre skader. DHB mener at det er viktig at alle rusmisbrukere får god behandling og oppfølging, og at behandlingstilbudet for deres andre sykdommer også blir like gode som for de som ikke har rusproblemer.

Å beholde rusfrie og trygge møteplasser for barn og familier er sentralt for å skape trygghet. En restriktiv ruspolitikk er også en av våre kampsaker. Da forslaget til den nye rusreformen kom 19. februar 2021, var hovedintensjonen å gi hjelp og ikke straffe. DHB har sendt inn flere høringsvar på denne reformen og på andre høringer som har med behandling av alkohol og rusmidler å gjøre. Det viser seg at flere av synspunktene fra Actis,

DHB og andre har fått gjennomslag i høringsvarene.

Før påske kom endelig del to av forebyggings- og behandlingsreformen, og vi er glade for at den styrker barnas rett til beskyttelse mot narkotika. Den markerer det viktigste som har skjedd på rusfeltet på mange år.

Vi er glade for at regjeringen har bestemt at oppfølgingstilbudet til de unge skal være forpliktende i tråd med våre innspill. Men vi er skuffet over at det ikke er satt en nasjonal standard for hva innholdet i oppfølgingen skal være og at det ikke er tydelige rammer for hvilken hjelp de skal få.

Skal vi lykkes med å hjelpe ungdom ut av rusproblemer, må vi gi dem noe å strekke seg etter – og noen som følger dem opp underveis. Politiet har nå fått klargjort sin rolle og hvilke virkemidler de har til rådighet. De kan henvise til rådgivende helsehjelp og oppfølging uten å opprette sak. Intensjonen er at flere vil bli fanget opp.

Det nye oppfølgingstilbudet vil kreve at det følger med midler til å skolere helsepersonellet, og for de kommunene som ikke har fagfolk innen dette fagområdet, haster det å få dette på plass. Via disse høringssvarene har vi vunnet frem med en god del av våre synspunkter. Derfor vil vi fortsette og sende høringssvar på aktuelle høringer. Påvirkningskraften fra de ulike digitale medier er formidabel i dag.

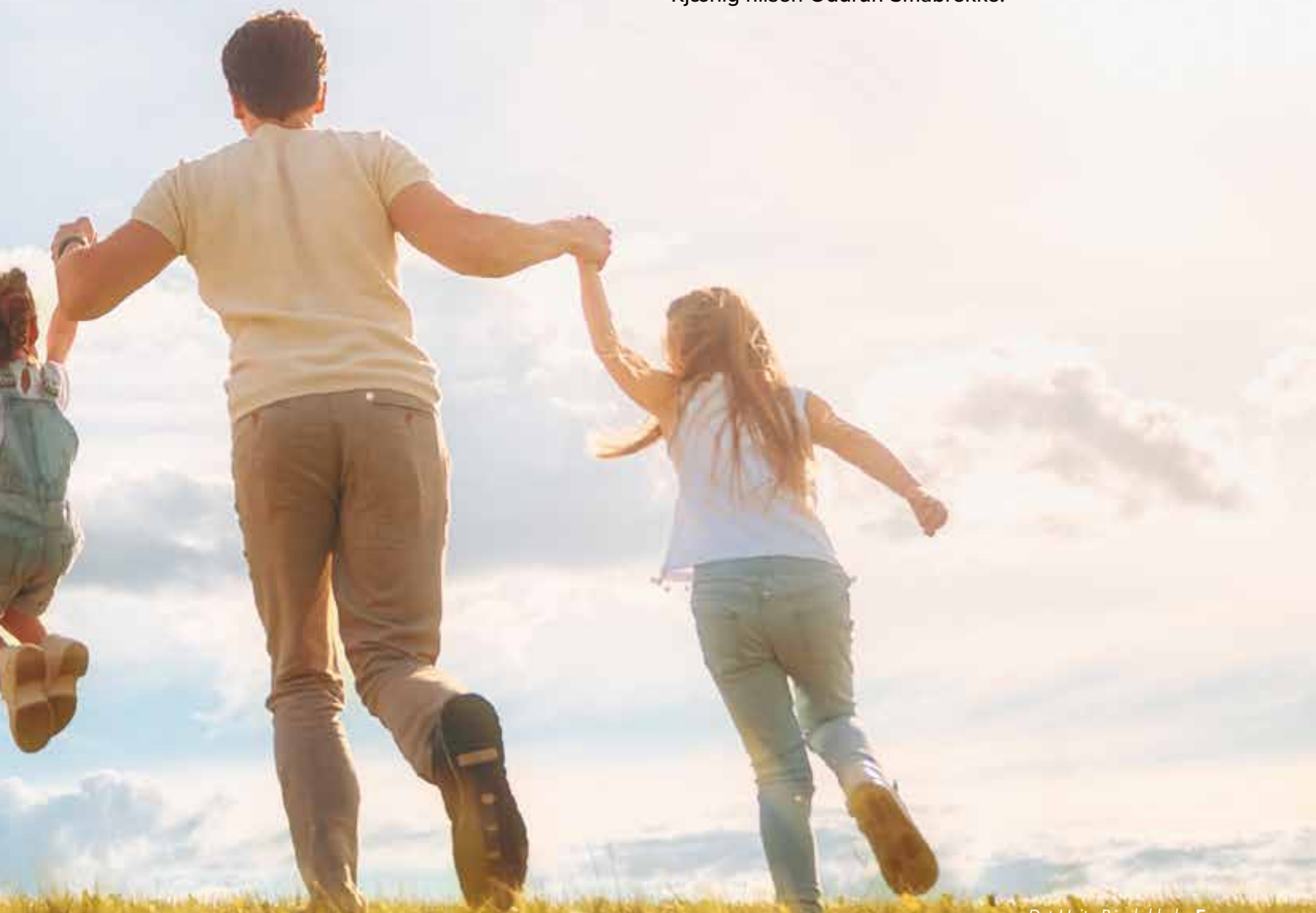
Det vi ser og hører preger oss nok mer enn vi liker å tro. Derfor er det blant annet viktig å gi et realistisk bilde av alkoholens effekter og være gode og trygge forbilder. Vær tydelige voksne og snakk om alkohol. Det handler ikke om moralisme, men om trygghet og ansvar.

Ved å velge en edru livsstil, uten alkohol og andre rusmidler, påvirker og støtter vi ofte andre mennesker mer enn vi kanskje tror – både direkte og indirekte.

1. Du er et forbilde som viser at det er mulig å ha det moro, være sosial og leve meningsfullt uten rus. Folk rundt deg, særlig unge eller de som sliter med rus, kan få håp og inspirasjon fra valget ditt.
2. Du skaper trygghet. Andre kan føle seg trygge i ditt nærvær, og du bidrar til at andre kan være seg selv uten press om å drikke eller ruse seg
3. Du utfordrer normene. Ved å takke nei til rus, får du folk til å reflektere over egne vaner og samfunnets rusnormer. Du normaliserer et rusfritt alternativ.
4. Du støtter andre som vil endre seg. Ditt eksempel kan være en støtte for dem som prøver å kutte ut eller redusere eget forbruk
5. Du bidrar til en positiv kultur. På arbeidsplassen, i vennekretsen eller i familien blir du en kraft for bevissthet, balanse og ansvar. Du bidrar til å bygge et miljø hvor rusfrie valg respekteres og verdsettes.

Påvirkningskraften vi har, gir oss håp og styrke til å fortsette arbeidet vårt for Gud, heim og alle folk. Jeg ønsker dere alle en god sommer med Guds rike velsignelse!

Kjærlig hilsen Oddrun Småbrekke.

Inviterer rusmiljøet til nytt senter i pinsekirka

AV: ANDERS ARTMARK AANENSEN, JOURNALIST

Sentrumkirken Strømmen ligger bare noen minutter gange fra Strømmen storsenter som er strategisk plassering overfor rusmiljøet.

To pinsekirker og Evangeliesenteret ønsker velkommen til et nytt kontaktsenter på Strømmen utenfor Lillestrøm.

Torsdag 8. mai var det åpning av Evangeliesenterets 25. kontaktsenter i pinsemenigheten Sentrumkirken Strømmen. Ordfører i Lillestrøm kommune, Kjartan Berland (H), klippet snor og takket for initiativet.

– Viktig tilbud

– Jeg tror dette er et viktig lavterskeltilbud. Det gjør det enklere å møte andre mennesker, få samtaler, hjelp

og støtte. Ofte er det enklere og bedre for brukerne at det er lag, foreninger eller trossamfunn som står bak enn at det nødvendigvis skal være en kommunal virksomhet, sier Berland til Dagen.

De to pinsekirkene, Filadelfiakirken Lillestrøm og Sentrumkirken Strømmen står sammen med Evangeliesenteret om kontaktsenteret som skal være et førstelinjetilbud for rusmisbrukere. Det er også

frivillige fra flere kirker i området.

– Her skal de få servert et varmt måltid og få med litt mat hjem, sier pastor David Haddeland i Filadelfiakirken Lillestrøm.

Senteret og kafeen vil være åpen hver torsdag mellom klokken 11 og 14.

Vil ekspandere

Han forteller at alle de lokale kirkene og kommunale aktører i Lillestrøm-området var samlet for to år siden hvor man kartla de diakonale ressursene i kommunen.

– Vi så at det skjer mye bra, men at det var lite arbeid som tok tak i rusproblematikken. Ingen frivillige tilbud jobbet konkret mot rus, sier Haddeland.

Evangeliesenterets nærmeste kontaktsenter ligger i Oslo, og hadde ifølge pastoren hatt Lillestrøm på radaren en stund.

– For oss var det veldig lett å samarbeide med dem ut fra deres rykte og den totalpakken de kan tilby med både erfaring og oppfølging, sier pastoren.

Han forteller at åpningen av dette kontaktsenteret er begynnelsen på et arbeid de håper skal ekspandere på Romerike.

– Vi prøvde å finne egnet lokaler i Lillestrøm, men det viste seg vanskelig. Vårt eget kirkebygg er gammelt og har et kjøkken som ikke tilfredsstiller de krav Mattilsynet stiller til et slikt tilbud, sier Haddeland.

Vanskelig å finne lokaler

De legger ikke skjul på at lokaler var ekstra vanskelig å finne fordi mange ønsker å hjelpe rusmisbrukerne, men en god del ønsker ikke å ha dem i sitt nabolag. Pastor Jon Arild Israelsen i Sentrumkirken Strømmen innrømmer at det var noen som var spent på hva det ville bety å åpne kirken for et slikt tilbud.

– Men Evangeliesenteret har gode ordninger for opprydning og vedlikehold, så vi er blitt ganske avslappet til dette. Hovedtonen i menigheten er at alle er glad for å kunne være til hjelp, sier Israelsen.

Han forteller at det lenge har vært et ønske i menigheten om å starte et diakonalt tilbud.

– Vi så at det ble vanskelig å finne lokaler i Lillestrøm sentrum, så da foreslo jeg at vi kunne åpne kafeen. Vi har gode fasiliteter for et slikt tilbud. Det tente flere i menigheten på, sier pastoren.

Sentrumkirken Strømmen ligger bare noen minutter gange fra Strømmen storsenter som er strategisk plassering overfor rusmiljøet.

– De to mest aktive lokalitetene for kjøp og salg av rusmidler i kommunen er Strømmen storsenter og Lillestrøm stasjon. Slik sett ligger kirken her strategisk til for dette tilbudet, sier David Haddeland.

Evangeliesenteret har ansvar for driften av kontaktsenteret og har ansatt daglig leder Per-Kristian Gundrosen.

Kilde: Dagen

Riisbypresten takker for seg

En ting gjør jeg: Jeg glemmer det som ligger bak, og strekker meg etter det som er foran. Fil. 3.14

Kjære trofaste medlemmer og lesere av Det Hvite Bånd-bladet!

Det er dessverre slik at økonomien på Riisby behandlingssenter er så vanskelig at ledelsen har besluttet å fase ut prestestillingen på Riisby. Ledelsen har lett med lys og lyfter etter innsparingstiltak, men har ikke klart å unngå oppsigelser. Noen går av med alderspensjon, og andre må vike for akutte innsparingstiltak. Jeg har gitt tydelig beskjed om min bekymring for det kristne innholdet dersom presten forsvinner fra Riisby. Men beslutningen er fattet. Ingen vei tilbake.

Som prest kommer jeg til å glemme det som har vært vondt og vanskelig, og heller huske på alt det gode som har skjedd gjennom de syv årene jeg har vært prest på Riisby. Ikke minst alle hyggelige møter med Det Hvite Bånd, møter med gode medarbeidere og møter med pasienter i glede og sorg. Nederlag og

triumfer. Aldri har jeg sett stoltere mennesker som har kommet på besøk på Riisby etter å ha vært rusfri i flere år. Det er stort å oppleve det underet det er å treffe igjen «håpløse» tilfeller, som ikke bare er rusfrie, men som har fått igjen troen på seg selv, fått kontakt med familie og kommet i arbeid. WOW!

At jeg har trives på Riisby er først og fremst fordi mine medarbeidere, psykologer, leger, sykepleiere, miljøarbeidere, renhold, kjøkken, vaktmestere, aktivtører og hoved-behandlere har møtt meg og hverandre med respekt og empati. Pasienter har møtt meg med nysgjerrighet, spørsmål og blandede følelser. Mange har vonde erfaringer med kristendom og prester. Derfor har en av mine oppgaver vært å være brannslukker, og vise at nåde og tilgivelse, respekt og tro kan overvinne de verste fordommer.

Hver dag, har jeg hatt en stille stund og lystenning. Der ber jeg for pasientene, tidligere pasienter og fremtidige pasienter. Jeg ber for ansatte og ledelsen ved Riisby og deres familier. Jeg ber for Det Hvite Bånd, ledelsen og de ulike kretser og lag. Og

selvfølgelig for meg selv og min familie. Dette gir en veldig trygghet. Og det kommer jeg til å fortsette med. Fordi jeg vet at dere også ber for Riisby, for pasientene og de ansatte. Jeg håper dere vil fortsette med dette.

Bibelordet jeg startet med, var det en pasient som viste meg for noen år siden. Det er hans motto, og nå er det blitt mitt:

«En ting gjør jeg: Jeg glemmer det som ligger bak, og strekker meg etter det som er foran!»

Det gir håp til den enkelte og til oss alle. Min fremtid er uviss, men jeg legger den i Guds hender og nåde.

Tusen takk for meg!

Hilsen Ola Prest

Redaksjonen takker hjertelig Ola Viker Lunde for alle gode bidrag til bladet. Takk også for alt du har betydd i fellesskapet på Riisby.

Husk 12 bønnen!

Det er alltid noen som ber rundt hele verden

Nær tredobling av kokainbruken i Oslo på fire år

AV: TUVA TAGSETH – JOURNALIST

Ingen andre byer i Skandinavia ligger høyere enn Oslo i stor undersøkelse.

VANEDANNENDE: Kokain er sterkt vanedannende og veldig skadelig for hjertet. Spesielt om det brukes sammen med alkohol.

Avløpsvann er kanskje ikke noe du går og tenker på. For tanken på hva det kan inneholde, er rett og slett ganske ekkel.

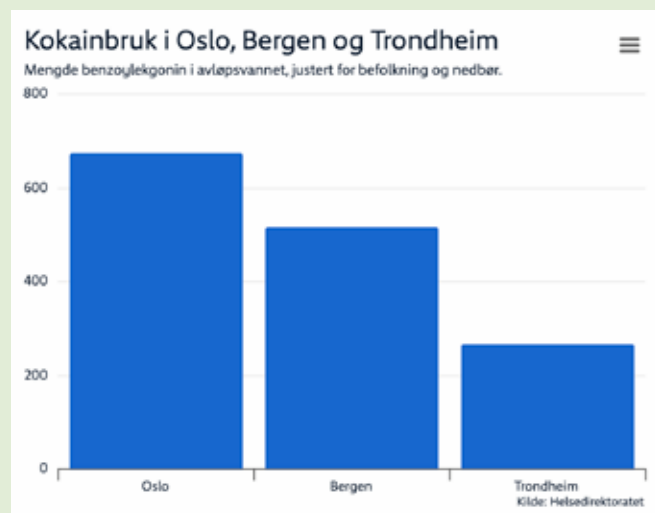
Dette er blant annet regn og nedbør blanda med skitt fra bakken, eller vannet du skyller ned etter å ha gjort ditt fornødne på toalettet.

Men, som med mye annet, kan også innholdet i dette brukes til noe nyttig. Som for eksempel å anslå hvor mye illegale rusmidler som er i omløp.

Og i fjor ble vannet fra renseanlegg i omtrent 120 europeiske byer analysert. I Norge ble kloakken i Oslo, Bergen og Trondheim testa.

Mye kokain

I prøvene har man sett etter rester av cannabis, amfetamin, nikotin, alkohol, heroin, ketamin, kokain, MDMA og metamfetamin.

Og analysene viser at kokain er det rusmiddelet med størst økning i Norge. Stoffet er mest hyppig i Oslo, deretter Bergen, mens i Trondheim finner man det laveste nivået av de byene som er målt.

Tallene for Oslo kan sammenlignes med de forrige målingene som ble gjennomført i 2018, 2019 og 2020. I fjor var nivået 2,8 ganger høyere enn den gang.

De nye analysene gjelder prøver tatt over en tidagers periode i april i fjor.

Analyserte kloakkvannet

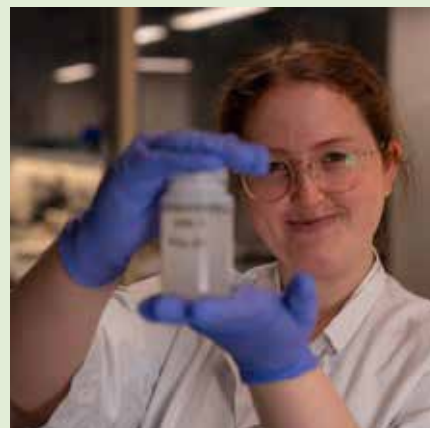
Tonje Gottenberg Skaalvik holder til på St. Olavs hospital i Trondheim. Sammen med to andre har hun analysert alle prøvene fra kloakken i Norge.

Slike prøver av kloakken ble tatt i april i fjor, og Tonje Gottenberg Skaalvik har analysert alle.

Hun har blant annet lett etter tegn på at rusmidlene har gått gjennom en menneskekropp, og at de ikke bare er tømt rett i do.

– Dette er små konsentrasjoner. Det er snakk om nanogram per liter avløpsvann.

Det er også flere hensyn som må tas for å finne svar: Blant annet hvor mange som bor i de ulike by-

Tonje Gottenberg Skaalvik holder glass med prøve fra kloakken.
FOTO: JØRGEN BERNTSEN LEANGEN / NRK

ene og hvor mye nedbør som falt de dagene prøvene ble tatt.

Grønt verdenskart med logoen til nettprosjektet Prisen for Stripa i forgrunnen ute av fokus).

Norge i Europa-toppen

Skaalvik har også sett på bruken av amfetamin. Og her ligger Norge helt i toppen i Europa.

– Det er kun et fåtall byer hvor det er målt høyere amfetaminnivåer enn i de norske byene, forteller hun.

Mens rusen av kokain er intens og varer relativt kort, er rusen av amfetamin mer langvarig. Men også amfetamin er sterkt vanedannende.

Det er første gang slike analyser er gjort fra kloakken i Bergen og Trondheim. I Oslo gjennomførte man det sist gang i 2020.

Ved å ta slike prøver kan man følge med på hvordan bruken av rusmidler utvikler seg over tid.

Resultatene sier verken noe om alder eller kjønn på de som bruker rusmidlene. De kan heller ikke gi et svar på hvor mange som bruker narkotika. Men de gir et øyeblikksbilde av rusbruken i løpet av de dagene målingene blir gjort.

Den vanligste måten å finne svar på rusbruk, er via spørreundersøkelser. Da er det lettere å finne ut hvilke grupper som bruker dem, men det er ofte en usikkerhet knytta til om folk faktisk svarer sant.

Bekymret for økningen

Linda Granlund er divisjonsdirektør i Helsedirektoratet. Hun sier de nye tallene, spesielt de som dreier seg om kokain, gir grunn til bekymring.

Linda Granlund er divisjonsdirektør i Helsedirektoratet. Hun sier de nye tallene gir grunn til bekymring.
FOTO: ANDREAS LEKANG / NRK

Helseminister Jan Christian Vestre oppfordrer folk som sliter med rusproblemer til å oppsøke hjelp.
FOTO: LISE ÅSERUD / NTB

– At økningen er såpass stor, det overrasker.

Granlund sier at den økte bruken av kokain gjør at de må handle. At de må informere mer om hvor farlig dette kan være.

– Til tross for dette, sier 95 prosent i denne aldersgruppen at de ikke har brukt kokain.

Også helseminister Jan Christian Vestre er bekymra, og sier regjeringa blant annet jobber med et program rettet mot barn og unge.

– Denne undersøkelsen viser hvor viktig det er

at vi forsterker arbeidet med å forebygge bruk av ulovlige rusmidler.

Tror flere brukte på videregående

Kira Dahlin og Herman Hagen studerer begge på Blindern i Oslo. På spørsmål om de kjenner folk som ruser seg på ulovlige rusmidler, svarer de følgende:

– Ja, jeg kjenner folk som bruker rusmidler, og noen av dem er man kanskje litt bekymra for. Men jeg føler ikke det er så utbredt nå, sier Dahlin.

Men hun mener flere brukte det mer hyppig på videregående skole, og at folk kanskje har skjerpet seg litt nå som man har startet å studere.

– Man får jo høre de triste historiene rundt det, og man vet hvor ille det kan gå. Men jeg tror det er lett å tenke at det ikke skjer en selv, sier Blindern-studenten.

Herman Hagen er enig.

– Alle i vårt miljø snakker åpent om det. Men det er en naivitet der man tror det ikke angår en selv.

– Europeisk trend

Thomas Clausen er senterleder ved SERAF, Senter for rus- og avhengighetsforskning. Han sier analysene fra kloakken, samt svar via spørreundersøkelser kan gi oss en bedre forståelse av virkeligheten.

– Kokain øker i bruk. Likevel er det viktig å huske at de aller fleste av oss ikke bruker det.

Eksperten forklarer at kokain kan være farlig, og er et stoff som gir en intens rusvirkning.

Det kan raskt føre til avhengighet, forstyrrelser i hjerterytmen, hjerteinfarkt, problemer med angst, depresjon og psykose.

Clausen mener situasjonen også gjenspeiles andre steder.

– Det er del av en europeisk trend med mer kokainbruk de siste årene. I Norge er det et kjøpesterkt publikum. Flere har fått mer liberale holdninger til rus de siste årene, spesielt unge.

Kira Dahlin og Herman Hagen sitter ute ved Blindern i Oslo. Begge kjenner folk som ruser seg.
FOTO: AILE INGA GRAPE / NRK

Thomas Clausen sier kokain ikke har erstattet andre rusmidler, men noe som har kommet i tillegg til alt det andre.
FOTO: KRISTIN ELLEFSEN / UIO

Kilde: NRK

Økende trend: Flere pasienter med kokainavhengighet

Nye tall fra Blå Kors viser at bruk av kokain øker blant pasienter i behandling. På bare to år har andelen økt fra 28 prosent i 2022 til 37 prosent i 2024. Samtidig viser en undersøkelse at en av fire unge opplever at kokain er like vanlig som alkohol på fest.

Nasjonale trender viser at kokain blir stadig mer tilgjengelig og brukt, spesielt blant unge voksne. Samtidig er andelen pasienter som identifiserer kokain som sitt viktigste rusmiddel mer enn doblet på to år, noe som kan indikere en økende avhengighetsproblematikk knyttet til stoffet.

– Det er første gang vi ser en markant økning i kokainbruk blant pasientene våre. Blå Kors er svært bekymret for utviklingen vi nå ser, sier Anita Ellefsen, assisterende generalsekretær og direktør i divisjon behandling i Blå Kors.

- Når flere bruker kokain, er det også flere som får problemer fortsetter Ellefsen. Vi følger nøye med på utviklingen.

Generelt vet vi at kokainbruk er særlig utbredt i bydel-ler hvor brukerne ofte har høyere inntekt, lengre utdanning og er i jobb sammenlignet med personer med rusproblemer knyttet til andre stoffer.

Bruk av kokain fører til høyere alkoholinntak

Nå som uteserveringer åpner, russetiden er i gang og det er høyere festkultur, er det i flere miljøer med en økning i både alkoholinntaket og ulovlige rusmidler.

-Blå Kors sin erfaring er også at bruk av kokain fører til et høyere alkoholforbruk. Kokain brukes av mange for at kroppen skal tåle mer alkohol. Denne kombinasjonen kan være svært farlig for helsa og øke risiko for akutte helseproblemer og overdose, sier leder for forebygging i Blå Kors, Camilla Lunde.

Allerede i dag mener en av fire unge i Norge mellom 16 og 19 år at kokain er like vanlig, som alkohol på fest. Det kommer fram i en Ipsos-undersøkelse utført for Blå Kors i 2024.

- Mange unge føler seg presset til å bruke illegale rusmidler siden vennene gjør det. Vi som står rundt ungdommene må snakke med dem om venners innflytelse, gruppepress og hvordan de kan stå imot, avslutter Lunde.

Våg å si nei!

Velg rett!

Gode vaner,
venner og valg!

Barnesider fra 6–12 År

Bibelordet som sier: "Gjør mot andre det du vil at andre skal gjøre mot deg!" er vanskelig å etterleve når alle bare er opptatt av å tenke på seg selv og sitt eget beste.

GLEDE

Håpar du har fine og glade sommardagar der du er. Det er lett å kjenna på glede når sommaren er her med sol og varme. Me kan bada, vera masse ute og oppleva kjekke ting. Men av og til så er livet ikkje så lett likevel. Det kan vera ting me er lei oss for, redde for eller bekymra for, sjølv om det er sommar og me burde ha det fint og kjekt.

I Bibelen står det eit vers som kan sjå litt rart ut: "Gled dykk i Herren alltid. Igjen vil eg sei: Gled dykk!" Paulus seier til vennene sine i ein by som heiter Fillippi at dei alltid skal vera glade. Det går vel ikkje an? I tillegg så sit Paulus i fengsel når han skriv dette. Han hadde blitt kasta i fengsel, ikkje fordi han hadde gjort noko gale, men fordi han hadde fortalt andre om Jesus. Skikkeleg urettferdig, altså!

Likevel seier han at dei alltid skal vera glade. Den gleda som me får av å eta is, tek jo slutt når isen er spist opp. Men den gleda me kan ha når me tenkjer på at Jesus er glad i oss, er hos oss og tek vare på oss, er ei glede som alltid er der. Den tek ikkje slutt, for Jesus er alltid den samme. Han sluttar aldri å vera glad i oss, han går aldri frå oss og han passar alltid på oss. Då kan me vera glade alltid, sjølv om me også opplever triste og vanskelege ting. Ha ein god og glad sommar!

Vannmelon-slush

Vannmelon i sommervarmen er en klassiker, men prøv den i frossen form denne sesongen. Vannmelon-slush laget med eplejuice og servert med sjokolade-dyppet vannmelon er sommerens hit. Husk å sette av tid til å fryse ned vannmelon.

Ingredienser:

(4 posrsjoner)

- 1 stk vannmelon i biter
- 6 dl Sunniva® Presset Eplejuice fra Sydtrol
- 6 stk isbit

Til servering

- 1 skiver vannmelon
- 100 g mørk sjokolade

Slik gjør du det

1 Del vannmelon i biter, ha i en plastpose og frys i 2 timer.

2 Del vannmelonskive til servering i biter, gjerne som pizzastykker. Hakk sjokolade, ha i en glass- eller metallbolle og sett bollen over en gryte med kokende vann. Vannet skal ikke berøre bunnen av bollen.

3 Rør til sjokoladen er smeltet og dypp vannmelonbitene i. La renne av seg på en rist og avkjøl i kjøleskapet til sjokoladen er stivnet.

4 Kjør frossen vannmelon med eplejuice og isbiter i en blender til en jevn masse. Fordel i serveringsglass og server pyntet med sjokoladedyppet vannmelon.

Tips

Har du en mikrobølgeovn er det enkelt å smelte sjokolade. Hakk i biter, ha i en glassballe og kjør på full styrke i 20 sek. Rør og gjenta til alt er smeltet, men kort gjerne ned tiden gradvis.

Kilde: tine.no

MORSOMME TING Å LAGE I SOMMER

Sætervika 2025

AV: RACHEL-ELISE ERLINGSSON

19 barn var samlet da den årlige barneleiren på Sætervika leirsted i Samnanger gikk av stabelen helgen 2.- 4. mai.

Det var en rolig og fin gjeng spredd fra 3.- 7. klasse, som alle så ut til å kose seg sammen. Været varierte veldig, men vi fikk noen nydelige timer med strålende sol hvor Sætervika fikk vist seg fra sin beste side. Noen av de tøffeste tok seg også en dukkert i det kalde vannet.

Kanoer, Tarzanløype, volleyball, basket, innebandy, utlodning, natursti og bli-kjent-kveld var noen av aktivitetene vi koste oss med.

Barna deltok aktivt på både bibeltimer og foredraget "Nei til rusgifter", hvor vi fikk noen gode samtaler og refleksjoner.

Temaet for leiren var bønn, og flere delte egne historier og erfaringer rundt dette. Flere ble også interessert i hva engler er og ulike opplevelser knyttet til engler og englevakt. Barna ble oppfordret til å søke Gud gjennom bønn, Bibelen og fellesskap med andre kristne i hverdagen.

Leirens store happening var som vanlig Talentshowet hvor barna imponerte med alt fra piano og sang, til sketsjer og turn. Det dukket også opp ledere i diverse kostymer og barna utfordret de voksne til å utføre ulike triks.

Begge kveldene avsluttet vi i fellesskap i stuen med pysjamas, dyner, fortelling og gode ord fra Olaug Eide og velsignelsen. Barna var inne på rommene til kl.22 og sov så tungt på morgenen at flere fikk glipp av May Britt Røyrvik sin vekkerunde med trompet.

Vi håper at hver enkelt av barna opplever å reise hjem fra helgen nærmere Gud og med kunnskap om rusmidler som gir dem mulighet til å ta gode valg i forhold til dette når den tid kommer.

Takk for en nydelig helg! Så håper vi på å se dere igjen til neste år!

Leder DHB Ung

ESTER MJØS ENES

Hvordan kan man ha en debatt om legalisering når så mange lider?

På et foredrag om unge og rusproblematikk nylig, ble det sagt at '12-åringer er de nye 16-åringene' – en beskrivelse av hvordan dagens unge eksponeres for rusmidler og voksenliv langt tidligere enn før. Jo yngre man er ved eksponering, desto mer konsekvenser vil bruken kunne gi.

Jeg synes det er vondt å se hvordan rusdebatten stadig preges av legaliseringstankegang, der risiko og konsekvenser bagatelliseres i takt med økende normalisering.

Vi vet aldri hvem det er som er disponert for å utvikle en avhengighet, noen er mer disponert enn andre. Ved normalisering av bruk vil det bli flere som prøver, og det vil dermed være en naturlig konsekvens at flere vil kunne utvikle avhengighet.

Det er estimert at alkohol koster samfunnet omtrent 100 milliarder i tapt helse og livskvalitet, samt sykefravær og tapt arbeidsfortjeneste. Ser vi på de enorme samfunnskostnadene alkohol medfører, er det grunn til å tro at alkohol neppe ville blitt lovlig i dag dersom vi hadde hatt mulighet til å ta stilling til det på nytt.

For å kunne minimere skadevirkningene rus har på individer og samfunnet, må vi forsøke å forebygge avhengighet. Det er en vanskelig oppgave, men utrolig viktig.

Jeg har inntrykk av at skadevirkningene av alkohol har blitt noe mer kjent de siste årene. Nasjonale retningslinjer vektlegger konsekvensbyrden, og har strammet inn hva som er anbefalt bruk av alkohol. Informasjonen går nå på at alkohol er skadelig for kroppen fra første glass, og at risikoen for skadevirkninger øker ved økende bruk.

Likevel savner jeg tiltak og mer rusforebyggende arbeid, ettersom tallene for avhengighet og skader er så store. Kanskje har samfunnet kommet noe lengre i å gi korrekt informasjon om skadevirkningene av alkohol, men det er en lang vei å gå når det gjelder omfanget av andre rusmidler.

Rusdebatten i dag fremstår ofte som en kamp for liberalisering, snarere enn en kamp mot avhengighet og med forebygging i sentrum. Jeg håper man i tiden fremover ser en utvikling mot en debatt om rusmidler som ivaretar individer og beskytter samfunnet i størst mulig grad.

Jeg ønsker dere alle en god og trygg sommer – og håper vi kan stå sammen i kampen for å problematisere rusmidler, ikke normalisere dem.

Da vi (nesten) reddet Farsund

Jeg vil dele en historie som alltid får meg til å trekke på smilebåndet. Dette er en liten episode fra våren 2018. På den tiden spilte jeg for Vikings 1.divisjonslag i volleyball i Bergen. Sesongens siste turnering gikk av stabelen i vakre Farsund, og vi leverte så godt at vi kapret bronsemedalje i ligaen. Jubelen sto i taket, medaljer om halsen, brus i hånden og et lag i full lykkerus under vårsolens varme i 20 deilige grader.

Vi hadde reist i to minibusser, og etter siste kamp var det egentlig bare én ting som sto på planen: hjemreise til Bergen. Det var søndag ettermiddag, og mandagen ventet med jobb, skole og studier for meg og lagkameratene mine. Men akkurat da var det ingen som tenkte på det. Seiersrusen lå tung i luften, og vi var høye på adrenalin og sol. Vinduene stod på vidt gap da vi forlot Farsund, og allsangen runget ut over jordene.

Etter knappe tjue minutters kjøring hadde vi lagt kystbyen bak oss og befant oss midt i bondelandet, noe som var et fremmed territorium for oss bygutter. Her var det mer fjøs enn folk, og gresskledder jorder strakte seg ut som tepper av grønt.

Plutselig oppdaget vi noe uventet: flammer. Først små, så flere. Flere striper med ild danset lavt over et jorde, og spredte seg sakte men tydelig. Sangstemmen døde ut i samme sekund. Vi stanset bilen. Stemningen ble raskt mer alvorlig. Vi stirret på ilden som krøp gjennom gresset, og vi så ikke et eneste hus og ikke et eneste menneske. Stillheten i landskapet gjorde det hele mer urovekkende. Jeg var blant de yngre på laget, men heldigvis var flere voksne også med. De så på hverandre, og et snev av usikkerhet la seg over oss.

Så tok kapteinen ansvar. Med autoritet i stemmen sa han: «Jeg ringer brannvesenet. Dere andre, finn grener og busker. Vi må prøve å slukke dette før det sprer seg!»

Solen stekte, gradestokken viste fortsatt 20, og vi gutta rev av oss t-skjortene og gikk løs på flammene i bar overkropp med ungdommelig overmot og fortsatt en god dose kampadrenalin i blodet.

Frykten ble raskt erstattet med noe helt annet: maskulin selvtillit. Vi skulle temme flammene, redde landsbygden og bli helter i egne øyne. Mann mot natur. Og det gikk forbausende bra. Flammene trakk seg tilbake, og jordet ble mørkere og roligere. Seieren så ut til å være innen rekkevidde. Vi smilte bredt, helt til vi hørte en brummende lyd nærme seg.

En eldre mann på firhjuling kom kjørende over jordet, stanset og så på oss med et mildt forvirret blick før han sa: «Slukker dere brannen min, eller?» Vi utvekslet blick. «Brannen din? Vi så det brant og trodde vi gjorde bygden en tjeneste. Vi har allerede ringt brannvesenet også» Mannen lo litt og ristet på hodet. «Dette er en planlagt brann, gutter. Jeg brenner gresset med vilje.»

Det ble helt stille. Vi, med svartbrente pinner i hendene og litt sot i ansiktet, stod som spørsmålstegn. Brannvesenet ankom få minutter senere. Da de hørte forklaringen, fortalt av bonden med et bredt glis, brøt de ut i latter. De ga oss ingen sure miner, bare noen vennlige råd: «Kanskje les dere litt opp på norsk landbruk før neste redningsaksjon, karer.»

Og slik ble en falsk alarm til en uforglemmelig historie. En gjeng overivrige bergensere som forsøkte å redde bygden fra noe som aldri behøvde reddes.

Vi kjørte videre mot Bergen, ydmyke, litt svidd i kantene, men fulle av latter. Fra redningsmenn til lære villige amatører. Og for alltid med en god historie i bagasjen.

Avdeling ung

SELMA JOYCE OLSEN

Som barn tilbrakte Selma Joyce Olsen alle somrene i Canada. «Ikke forsto jeg da at ingenting varer evig», skriver hun. FOTO: PRIVAT

Tiden venter ikke på noen

Jeg ville jo til bestefar, men skulle bare ta eksamen først.

Hver sommer siden jeg ble født, har familien min reist til Canada for å være sammen med besteforeldrene mine.

Sekundet skolen var slutt, satte vi oss på flyet, slitne og trøtte, men gledet oss til hva som ventet på andre siden.

I ankomsthallen sto fire armer klare for å ta imot løpende barnebarn.

Besteforeldrene mine var i ekstase for å se oss. Hele året ventet de på at vi skulle komme og tilbringe sommeren sammen med dem. Vi barnebarna kjente gleden av å føle oss ønsket og elsket.

Slik så hver sommer ut: plukke jordbær i hagen, spille baseball i parken, skrive postkort hjem. Besteforeldrene mine bodde i Sunnydale Road, vi løp barbeint i gresset i hagen og visste ikke at denne bekymringsfrie lykkerusen bare hørte somrene i barndommen til.

Ikke forsto jeg da at ingenting varer evig.

Sommeren 2020 kommer og covid-19 er et faktum. Dette er første sommeren vi ikke drar til Canada og besøker pappas familie. Første sommeren siden jeg ble født.

Å ikke reise er uvant og trist, men også deilig. Første året uten lange flyturer og jetlag, og første gang jeg får oppleve norsk sommer.

Ett covidår blir til to, og vi må bli hjemme igjen.

Selv om vi ikke er sammen med Grandma og Grandpa disse somrene, så har vi fortsatt kontakt. Grandpa har mange talenter, og et av dem er å tegne. Vi får pakker i posten med personlig tegnede kort og gaver.

En gang sender Grandpa oss hver vår klokke i posten. Han vet å verdsette tiden.

Sommeren 2022 får vi endelig reise igjen. Jeg har vært på utveksling og må tjene opp penger på sommeren, men klarer å få litt fri for å dra til Canada på besøk. Bestemoren min er blitt mer dement enn jeg husker, og bestefaren min er tynnere enn før. Det er tross alt tre år siden sist.

I 2024 er det vanskelig å koordinere reiseplanene til alle søsknene, og jeg vil få med meg litt av alt: ferie i Canada og i Norge. Datoene for Canada-ferien er ikke satt, men jeg håper det ordner seg, eller jeg får prøve igjen neste år.

Men plutselig en dag:

Grandpa har falt og er innlagt på sykehus.

Jeg tenker det går bra. Det skjer ofte at han snubler og legges inn. Det har gått bra før.

Noen dager senere reiser pappa til Canada for å besøke Grandpa på sykehuset. Vi tror han klarer seg, men det er hyggelig med besøk, tenker vi.

Da pappa kommer frem, går det opp for ham: Grandpa skal ikke hjem fra sykehuset denne gangen.

Dagene går fort, og jeg rekker ikke å tenke.

Brødrene mine flyr bort, jeg og min yngste bror må ta hver vår siste eksamen før vi kan reise. Grandpa ligger på dødsleiet, men det kan man jo gjøre i flere uker.

Vi facetimer med Grandpa og synger Elvis-sanger. Vi prøver å være stede – selv om vi er mange tusen kilometer, åtte tidssoner og en verdensdel unna.

Jeg tar siste eksamen og vi flyr rett etterpå.

Da mamma, broren min og jeg endelig lander i Canada, har Grandpa akkurat tatt sitt siste åndedrag.

Det skal ta litt tid før det går opp for meg hva som faktisk har skjedd.

Først på høsten forstår jeg at huset som rommet barnommens somre, aldri skal besøkes igjen.

Gresset i hagen skal aldri mer tråkkes på. Vi skal aldri mer plukke jordbær fra hagen og spise vafles til frokost i Sunnysdale Road.

Det blir ikke ukentlige telefonsamtaler. Grandpa skal ikke tegne flere bursdagskort eller sende pakker i posten.

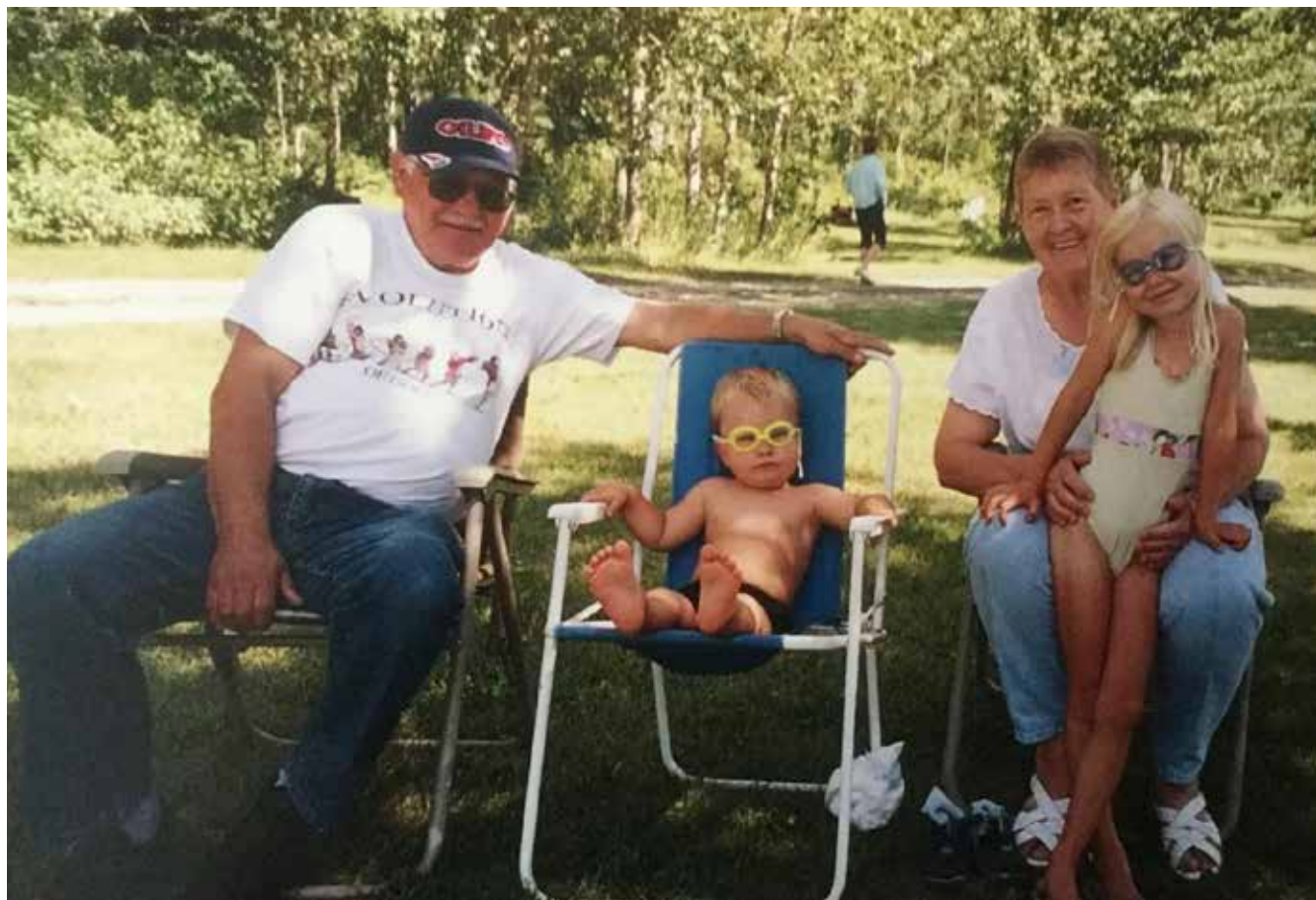
Jeg kikker på armen min på klokken Grandpa sendte meg i posten i fjor.

Det blir siste gang jeg glemmer at tiden ikke venter på noen.

Kilde: Debattinnlegg i Bergens Tidene

Selma sammen med bestefar Bernard, bror Elijah og far Scott. FOTO: PRIVAT

Alle sommerne ble tilbrakt i Canada med bestefar Bernard, som alle kalte Barney, og bestemor Joyce. Her er innsenderen sammen med sin bror Samson. FOTO: PRIVAT

Barnas framtid – Vår viktigaste oppgåve

Barn er hjørnesteinen i vår framtid, og det er vårt ansvar å sikre at dei veks opp i trygge og støttande miljø. Det Hvite Bånd, verdas eldste kvinneorganisasjon, har i nesten 150 år arbeida for å skape frie soner utan alkohol og narkotika i heimar og samfunn. Med representasjon i FN under UNESCO og fem seter i FN i New York og Genève, er vi dedikerte til å fremje berekraftige mål og verne dei mest sårbare blant oss – borna.

Vi arbeider med dei same berekraftsmåla som FN, og har stor omtanke for framtida. Etter pandemien har verda opplevd store endringar, og vi ser at digitalisering har både fordelar og utfordringar. Born er spesielt utsette, og vi må verne dei i ei stadig meir digital verd.

Born er vår framtid, men dei er òg vår notid. Dei veks opp i ei verd full av informasjon og teknologi, og det er viktig at vi gir dei dei beste føresetnadene for å utvikle seg. Generasjonskløfta har krympa, og born i same familie kan ha svært ulike interesser og behov.

Når eit barn kjem inn i ein familie, endrar mykje seg. Livet dreiar seg om barnet sin rytme og sine behov.

Vi forventar meir av borna no enn før, og det er viktig at dei utviklar ein sterk karakter i samspel med vener og familie. Sosiale medium kan gi både positive og negative opplevingar, og det er vårt ansvar å rettleie dei.

Vi må verne borna ved å vere medvitne om deira behov og tankar. Vi bør styrke dei med menneskelege kjensler og indre vekst, heller enn å fokusere på digitale realitetar. Det er viktig å lære dei om berekraft og verdien av å ta vare på ting, i staden for ein bruk-og-kast-mentalitet.

Avhengigheit handlar ikkje berre om alkohol og narkotika, men òg om den digitale verda. Vi må arbeide saman for å handtere dette på ein god måte. I staden for å gi etter for borna sine krav, må vi investere i kjærleg tolmod og gjere det som er best for dei.

Vi må bestemme oss for kva som er viktigast i livet vårt: borna våre, jobben vår, statusen vår eller grådigheita vår. Borna er så viktige for oss, og det må visast i vår åtferd.

Konge, reformator og forkynnar på altertavla

AV KENNETH KIPLESUND

På Stemshaug ligg ei av i alt tre kyrkjer i Aure kommune. Det er ei langkyrkje i stavkyrkjestil, som vart bygd i 1908. Altertavla er laga av den lokale kunstnaren Daniel Skipnes, og har fleire interessante detaljar.

Stemshaug kyrkje har same arkitekt (H. J. Sparre) som Sæle kyrkje i Balestrand, og det er dei same teikningane som er bruka for begge kyrkjene.

Orgelet i kyrkja er frå 1964, bygd av Brødr. Torkildsen. Kyrkjeklokkene har som innskrift: «Land, land, land, hør Herrens ord» og «Kristus er for alle givet, vil for alle være livet».

Altertavla som Daniel Skipnes laga i 1914 har ein stor Kristusfigur i tre som hovudmotiv, under står teksten «Kommer til mig» (frå Matteusevangeliet 11:28). Nedst er det mellom anna fire mindre trefigurar, og særleg tre av dei utmerkar seg spesielt: til venstre ser vi Moses med dei to steintavlene og kong Olav den heilage, til høgre forkynnaren Hans Nielsen Hauge og reformatoren Martin Luther med Bibelen i handa.

Hans N. Hauge (1771-1824) var bondesonen frå Østfold som vart predikant og leiar for «den første norske religiøse vekningsrørsla, lekmannsrørsla, i 1796–1804, då han dreiv omfattande aktivitet i store delar av landet. (...) Hauge er den enkeltpersonen som har hatt størst innverknad på norsk kyrkjeliv etter reformasjonen.»

(Store norske leksikon). Han skreiv ei mengd kristelege bøker som vart spreidde i store opplag rundt om i landet, tilhengarane hans vart kalla haugianarar. Denne rørsla etablerte også bedrifter fleire stader, som skaffa mange arbeid.

Hauge er eit uvanleg innslag på norske altertavler. Det er berre domkyrkja i Hamar som også har Hauge som motiv (måleri av Henrik Sørensen). Luther (1483-1546) finst så langt eg veit ikkje på noko anna altertavle i Noreg, det same gjeld Olav den heilage.

At Skipnes tok med Hauge på altertavla i Stemshaug skuldast nok at ein av dei nære venene til Hans Hauge, Torgeir Eriksen Husdal, i si tid kom flyttande til Stemshaug med familien sin. Her kjøpte dei garden Gjelen. Det har også vore sagt at Hauge sjølv var på Stemshaug ein gong, men dette er ikkje noko vi kan finne spor av i kjeldemateriale.

Sebastian Stakset med hyllest til sine foreldre

Sebastian Stakset (39) fra Stockholm var i mange år kjent som rapper og kriminell.

Hverdagen var fylt av psykiske problemer, vold, rus og hat mot samfunnet.

Men i 2016 ble Stakset en kristen. Hans kone hadde også kommet til tro i forkant av dette, ekteparet er nå medlemmer i forsamlingen Livets Ord i Uppsala.

Nylig publiserte Stakset et gripende innlegg på Facebook, der han takker sine foreldre som aldri ga han opp, selv om det så aldri så mørkt ut:

Min älskade mamma. Min älskade pappa. Jag har aldrig förstått vad ni gått igenom förrän nu när jag själv har barn.

Pappa: När jag frågade dig varför du gått och jobbat på posten i 40 år istället för att förverkliga dina drömmar? Då svarade du "jag jobbar inte för att förverkliga mina drömmar. Jag har jobbar för att försörja min familj!" Dom orden ekar i mig.

Du har satt det bästa exemplet för mig. Du gav aldrig upp. På nätterna cyklade du runt i Bagarmossen och letade efter mig när jag var 13. Ändå gick du till jobbet. Du gav oss allt och sparade aldrig nått till dig själv.

Du fixade min första lägenhet som du fick tömma totalförstörd efter jag blivit häktad. När jag satt i fängelse besökte du mig. När jag tog överdos släpade du in mig i duschen å räddade mig. Sen tog du ett banklån och betalade mitt behandlingshem. Du ryckte in och tog hand om mina barn när jag inte var i skick. Du och mamma var deras trygga plats. Och du slutade aldrig gå och jobba. För då hade vi sjunkit allihopa.

Pappa, jag är dig evigt tacksam och du är den jag ser upp till mest. Du är definitionen av en man. Du är även den bästa poet jag vet om, och hur bra jag än skriver har jag ännu inte nått upp till din nivå. Du gav oss ett föredöme. Du marscherade mot orättvisor, fostrade oss till antirasister och lärde oss hjälpa den utsatte före sig själv.

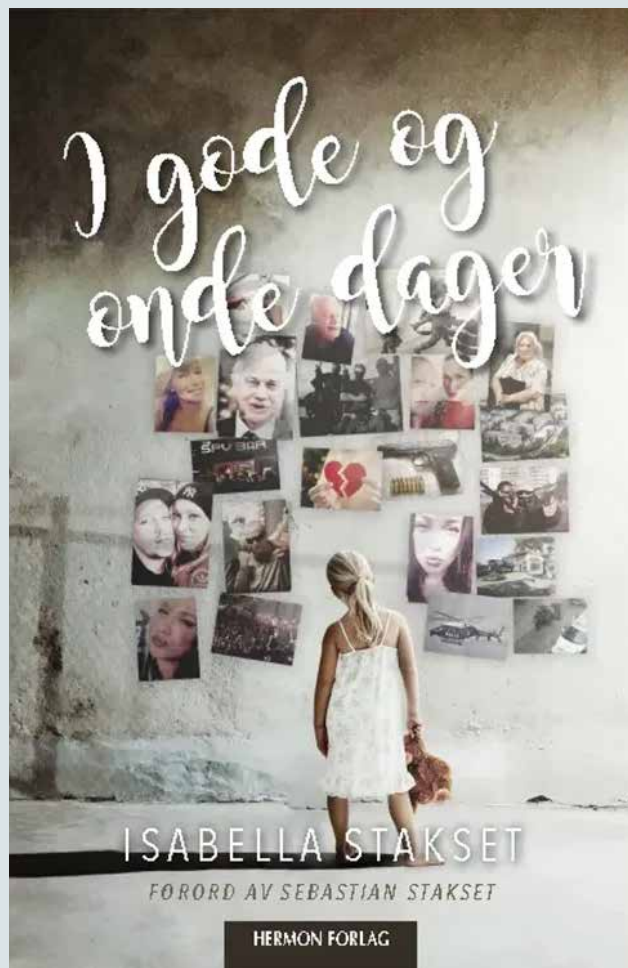
Pappa, du gav oss närvaro, du stannade kvar och du stod fast. Tills idag! Tack! Förlåt! Jag älskar dig ❤️

Mamma: Du har varit igenom ett helvete i ditt liv. Och trots att du ville rädda oss från det mörker som tog sönder dig som barn, så blev det inte så. Men det ligger inte på dig.

Du tog jobb i skolan jag blev mobbad i för att skydda mig. Du tog mig med på resor och du lyssnade på Eminem för att vi skulle kunna diskutera texterna. Du jobbade i förorterna för dom utsatta och fick stå ut med skammen och rädslan av att ha en gängkriminell son, trots att du fostrat mig att ta hand om dom som har det svårt, hjälpa folk från krigsländer att integreras via vänskap och stå upp för minoriteter.

Du har varit den bästa mamman man kan önska. Du gav mig exemplet till det jag gör idag. Du gav oss så mycket kärlek. Den du aldrig fick. Jag älskar dig mamma! Du har det finaste hjärtat ❤️

Innlegget er hentet fra Stakset sin Facebook-profil og tilrettelagt av Kenneth Kiplesund

Det har nylig kommet en film om Sebastian Stakset sitt liv. Den har tittelen Miséria. Det er det portugisiske ordet for elendighet.

– Jeg tror ikke at noen unge som ser filmen vil ønske å leve det livet den gjenspeiler, sier Sebastian Stakset i en pressemelding. Filmen gir et brutalt bilde av Stakset sitt liv.

– Jeg levde et liv med pistoler, sier Stakset, som var ransmann og både brukte og solgte narkotika. Sebastian Stakset ble radikalt omvendt og reiser i dag rundt i Norden som evangelist.

Det Hvite Bånds Landsmøte 19. -21. september 2025 – Hotell Sverre

Storgata 45 4307 Sandnes

FORELØPIG PROGRAM

Tema: Vi går videre med Jesus i tro og kjærlighet

Fredag 19. september

- Kl. 12.00 Registrering åpner
- Kl. 13.00 Lunsj
- Kl. 14.00 Åpning av LM v/Landsleder Oddrun Småbrekke
 - innlegg v/Kristoffer Birkedal – varaordfører i Sandnes
 - Landsleders tale
- Kl. 14.30 Bypresten i Sandnes
- Kl. 15.30 Kaffepause
- Kl. 16.00 Landsmøteforhandlingene starter
- Kl. 18.30 Middag
- Kl. 20.00 Velkomstkveld
 - Sang og musikk v/ Monica og Per De Lange

Lørdag 20. september

- Kl. 07.30 Morgenbønn
- Kl. 08.00 Frokost
- Kl. 09.00 Andakt
- Kl. 09.15 Landsmøteforhandlinger med pause
- Kl. 12.00 Tolvbønn og minnestund
- Kl. 12.30 Lunsj
- Kl. 13.45 Byvandring/ tur
- Kl. 15.00 Landsmøteforhandlinger
- Kl. 17.00 Riisby v/ Tove Kristin Jevne
- Kl. 18.30 Middag
- Kl. 20.00 Festkveld m/festtale v/ Per De- Lange

Søndag 21. september

- Kl. 07.30 Morgenbønn
- Kl. 08.00 Frokost
- Kl. 09.00 Opplesing av protokollen med spørsmål
- Kl. 10.00 Bønnevandring og delestund
- Kl. 11.30 Utsjekking/Konstituerende styremøte
- Kl. 12.30 Lunsj
- Kl. 13.30 Avreise

Med forbehold om endringer.

«For Gud, heim og alle folk»

PÅMELDINGSSKJEMA (Vennligst bruk BLOKKBOKSTAVER)

Navn:

Adresse:

Mobiltlf.:

E-post-adresse:

Jeg representerer:

LANDSMØTETS PRISER

Pakkepris med overnatting i to netter og full pensjon:

- Per person som deler et dobbeltrom kr. 2400 + kr. 450 påmeldingsgebyr (ikke refunderbart)
- Per person, enkeltrom kr. 3200 + kr. 450 påmeldingsgebyr (ikke refunderbart)

BANKKONTO: 7874.06.24252 Det Hvite Bånds landskontor.

Merk innbetalingen med «Landsmøtet 2025».

NB! Vi tar imot påmeldinger fram til 1. september.

Avbestillingsregler:

Gratis kansellering frem til 10 dager før ankomst, 9 september 2025.

Etter denne datoen vil kanselleringer belastes med 50%.

Kansellering ankomstdagen eller No Show blir belastet med 100%.

☐ ENKELTROM

☐ JEG TRENGER EN Å DELE ROM MED

ØNSKER DOBBELTROM OG DELER MED: _____

☐ DIABETIKER

☐ VEGETARIANER

JEG ØNSKER **DAGPAKKE** med møte lunsj og middag til kr.

☐ Fre: Kr 400 + 450,- påmeldingsgebyr (ikke refunderbart)

☐ Lør: Kr. 800 + 450,- påmeldingsgebyr (ikke refunderbart)

SENDES TIL:

Det Hvite Bånd, Landskontoret, Torggt 1, 0181 Oslo, innen 1. september eller på e-post til landskontoret@hviteband.no.

VI håper å se deg på Landsmøtet 2025!

Samling om rus og ungdom i Øystese

AV: KARIN SÆLESET

Arne Johannessen, tidlegare leiar i Politiets Fellesforbund, var trekkplaster og foredragshaldar då Kvite Band-laga i Kvam og Ruspolitisk Råd Vestland inviterte til ope møte i Kunsthuset Kabuso i Øystese ein tysdags-kveld i februar.

Arne Johannessen

Nærare 70 personar kom for å høyra den tidlegare sambygdingen halda eit engasjert innlegg med tema «Kvammaungdomen – vårt felles ansvar?»

Johannessen tok tidleg i sin yrkeskarriere eit klart fråhalds-standpunkt, etter å ha vorte utsett for sterke inntrykk ved utrykning til heimar med rus og fylgjande partnarvald.

-Sidan har eg aldri smakt alkohol, fortel han.

Johannessen refererte til at alkohol-bruk årleg kostar samfunnet vårt mellom 80 og 100 milliardar kroner. Alkohol utgjer eit langt større samfunnsproblem enn narkotika. Kanskje så mange som 100.000 born og unge veks opp i ein heim der ein av foreldra har eit alkoholproblem. 60-80 % av alle valdshendingar er rus-relaterte.

-Det er enorme tal, folkens! utfordrar Johannessen.

Førebygging

Førebyggjande arbeid, særleg blant born og unge, vart tidleg ei kampsak for den no pensjonerte politimannen. Og han trur det er vanskelegare å vera ungdom i dagens samfunn enn det var då han vaks opp. Sosiale medium er ein vesentleg del av dei unge sitt liv, og mobbing og uønska biletdeling kan setja varige spor hos den som vert utsett for slikt. Det er ikkje lett for oss vaksne å setja oss inn i den kvardagen generasjonane etter oss lever i.

Foreldre- og besteforeldregenerasjonen var godt representerte på møtet, og dei vart sterkt oppfordra til å vera tydelege, og å engasjera seg i dei unge sine liv sjøl om det kan vera brysomt å bry seg, var oppfordringa frå Arne Johannessen.

Å setja grenser har ein førebyggjande effekt, og har ein verdi i seg sjølv. Konsekvens-tenkinga er ikkje ferdig utvikla hos tenåringar. Sein debutalder har veldig mange fordeler. Johannessen fortalde at han hadde inngått ein avtale med barneborna sine, og lova dei ein pengesum viss dei heldt seg rusfrie til dei fylte 18 år.

-Ta problema tidleg – ver ærleg! Kontant reaksjon er bra!

Klare grenser og meir opplæring

Ingunn Hildonen Teigland, tenesteutviklar i Kvam Herad, presenterte Ungdata-undersøkinga, som fortel korleis ungdomen har det i sine lokalsamfunn. Skulen er ein viktig arena, og det å ha eit godt liv, er i seg sjølv rus-førebyggjande. Teigland meiner det er ein samanheng mellom uklare grenser og reglar for rusbruk frå heimen si side, og i kva grad dei unge rusar seg.

To medlemer av Kvam Ungdomsråd avslutta samlinga med eit kort innlegg der dei framheva at ungdomane er sårbare for gruppepress. Alkohol er lett å få tak i, og drikking har i stor grad vorte normalisert på ungdomsskulen og i den vidaregåande skulen. Dei etterlyste meir opplæring og informasjon om konsekvensane av å rusa seg, gjerne allereide frå 5. klasse.

Foto: Adobe Stock

Det Hvite Bånd - en rusfri verden

«for Gud, heim og alle folk»

Det Hvite Bånd har sitt landskontor i Torggata 1, Oslo. Dette er Actis - Rusfeltets samarbeidsorgan sin administrasjon, og DHB har kontorfellesskap med mange andre avholdsorganisasjoner. Hit henvender kretser, foreninger og enkeltpersoner seg for å få praktiske råd, og materiell

tilsendt. Landskontoret fører regnskap for landskassen, gavefondet og Olafiafondet.

Medlemsregistrering og innkreving av kontingent skjer her. Landskontoret har telefonid mellom 10 - 14 hver dag. Landskontoret forbereder saker og

iverksetter de saker landsstyret vedtar. Landskontoret utarbeider søknader om økonomisk støtte, og rapporterer for mottatt støtte til myndighetene. Landskontoret arbeider med opplegg av landsmøter, lederkonferanser og andre arrangementer. DHB er medlem av Hovedorganisasjon Virke.

Vårlig hilsen fra landskontoret

Kjære medlemmer av Det Hvite Bånd!

Sommeren nærmer seg, og vi håper dere alle nyter de lysere dagene og varmere temperaturene. Vi vil benytte anledningen til å minne om noen viktige saker og takke for deres engasjement og samarbeid.

Påminnelse om Landsmøtet

Vårt årlige landsmøte nærmer seg. Dette er en viktig begivenhet hvor vi samles for å diskutere organisasjonens fremtid, dele erfaringer og styrke vårt fellesskap. Vi oppfordrer alle medlemmer til å delta og bidra med sine innspill. Landsmøtet vil finne sted 19-21. september i Sandnes. Mer informasjon og påmeldingsdetaljer finner dere på vår nettside.

Innlevering av årsmeldinger og toårsrapporter

Vi vil også minne om fristen for innlevering av årsmeldinger og toårsrapporter. Disse rapportene er avgjørende for å dokumentere vårt arbeid og fremgang, og de gir oss verdifull innsikt i hva som fungerer godt og hvor vi kan forbedre oss.

Innspill og engasjement

Vi setter stor pris på alle innspill og det engasjementet dere viser i vårt arbeid. Deres tilbakemeldinger er uvurderlige for å kunne utvikle og forbedre våre aktiviteter og prosjekter. Vi oppfordrer dere til å fortsette å dele deres ideer og erfaringer med oss. Sammen kan vi gjøre en forskjell!

Vi ønsker dere alle en riktig god sommer!

Med vennlig hilsen,
Vigdis Goldin
Sekretær, Det Hvite Bånd

Velkommen til vår nye nettside:
www.hviteband.no

Vil du bli medlem?

**Ta kontakt med landskontoret
på telefon: 405 09 305
Eller via vår nettside hviteband.no**

STYREMEDLEMMER:

Oddrun Småbrekke
- Landsleder

Torgunn S. Skoglund,
- nestleder

Helga K. Ingebrigtsen,
- kasserer

- Else Karin Stackbom
- Aslaug Elin Straume Kleven

Hilsen fra kassereren

Takk til alle som har sendt gaver til Det Hvite Bånd sitt arbeid, alle gaver er velkomne og viktige i arbeidet med å nå fleire med opplysningsarbeid, særlig blant barn og unge.

Takk og for gaver til brønn. I mange områder i verden finnes det ikke rent drikkevann, derfor vil vi bidra til å bygge brønner. Sist støttet vi et brønnprosjekt i India.

Ønsker alle en fin sommer og håper å treffe deg i Sandnes i september.

Med vennlig hilsen
Helga K. Ingebrigtsen
Kasserer

Gaver DHB

Tørvikbygd Kvite Band10 000
Anonym gave til ungdomsarbeid: 300
Anonym gave.....1500

Gaver Brønn:

Anonym gave brønn..... 300

Nye medlemmer:

Anonym, vervet 24.4.25 Kenneth Kiplesund
Turid Nordpoll vervet 10.3.25 av Karin Sæleaset
Alis Lid, vervet 12.5.25 av Karin Sæleaset
Anne Birte Mæland Solberg, vervet 19.5.25 av Karin Sæleaset

Hjertlig velkommen

Det Hvite Bånd trenger flere nye medlemmer

Vi er tilsluttet WWCTU, World Womans Christian Temperance Union som har medlemmer i 54 land.

Vi er en avholdsorganisasjon av kvinner som på kristenn grunn arbeider for en rusfri verden. Vi bryr oss!

Bli med å støtt opp om dette viktige arbeidet og verv en venn!

Avholdsløftet:

Med Guds hjelp lover jeg: Ikke selv å bruke, gi, kjøpe eller selge til andre alkohol eller annen slag rusgift, bære Det Hvite Båndts merke, prøve å få andre med i avholdsarbeidet.

Medlemskapet

Navn:

Adresse:

Fødselsdato:.....

E-post:..... Tlf.....

Medlemsverv

Jeg godtar at navnet mitt blir trykket i bladet under "Nye medlemmer" ☐

Navn:

Adresse:

Avdeling Bibel og bønn

MAY BRITT RØYRVIK

Kva er det med denne boka?

Verdas eldste, trykte bok. Seld i ca. 60 millionar eksemplar årleg (tal frå 2023) Boka i sin heilhet er per 2024 overstett til 750 språk. Medan deler av den er tilgjengeleg på over 3000 språk.

Reknar med du raskt resonerte deg fram til bokas tittel: **BIBELEN.**

Samansett av 66 ulike bøker. Inndelt i Det gamle og Det nye testamentet. Det gamle testamentet peikar fram mot Det nye testamentet og Jesu fødsel. Det nye testamentet fylgjer Jesu liv frå fødsel til død og vidare fram mot Jesus si oppstode frå dei døde og tida etterpå.

Bibelen er ei forunderleg bok. Den er levande og verkekraftig. Orda som står nedskrevne har ei gjennomslagkraft i seg. Orda er skapande og verkekraftige. *Den heilage skrifta.*

I opphavet var Ordet, og ordet var hjå Gud. Han var i opphavet hjå Gud. Alt vart til ved han, og utan han vart ikkje noko til av det som har vorte til. I han var liv, og livet var ljuset for menneska. (Joh 1,1-4)

Eg er **ljuset** for verda. Eg er **vegen, sanninga og livet**, seier Jesus om seg sjølv lenger ute i Johannesevangeliet.

Om Ordet vart menneske og tok bustad mellom oss, og vi såg hans herlegdom, ein herlegdom som den einborne Sonen har frå Far sin, full av nåde og sanning. (Joh 1, 14)

Jesus er Ordet. Då er det lettare å forklara det underlegaste med Bibelen - Guds ord.

Når me les i boka er det som om boka les oss tilbake. Orda talar til oss, Jesus talar til oss. Jesus **er** sjølve **Ordet**. Brukar du tid på å lesa i Bibelen, brukar du tid med Jesus. Dei to kan ikkje skiljast. Jesus ER oppfyljinga av Ordet.

Det er underleg å leggja merke til reaksjonar når ein bibel vert lagt på bordet. Du kan leggja kva som helst bok fram, men ingen bok får fram ein større reaksjon enn Bibelen, Guds ord, på godt og vondt.

Ja, folk kan føla seg støytte berre ved å sjå boka som omhandlar Jesu liv og lære. Det er vanskeleg å forhalda seg nøytral til Bibelen.

Den er elska og hata, velkomen og uønska. Slik er det med Jesus og. Mange fylgjer etter han, andre tek anstøyt.

Det er ikkje boka i seg sjølv som er spesiell, men hovudpersonen i boka.

Jesus, sann Gud og sant menneske. Ingen kan stå seg mot det namnet. Jesus er Gud fødd i menneskeskapnad. Gjennom frelsa har me tilgang på dei same kreftene som Jesus representerer.

Tenk på kvinna som strekte seg ut og tok i kapp til Jesus. Ho vart momentant helbreda. Jesus sjølv snudde seg og spurde: *Kven var det som tok i kapp mi?* Han kjende at ei kraft gjekk ut frå seg. Kvinna har noko å fortelja oss.

Me har alt å vinna ved å strekkja oss ut etter Jesus. Han har oppstandelseskrafta i seg. Den same krafta som reiste Jesus opp frå dei døde, har frelst meg og sett meg over frå døden til livet.

Tenk om takksemnda for det kan driva oss ut til dei ufrelste med den gode budskapen! Me må be om visdom og frimod til å ropa det ut. Me har fått frelsa gratis, og skal gje den vidare utan kostnad. Me kan ikkje frelsa nokon, men me kan dela evangeliet og peika på Frelsaren, Jesus Kristus. Det skuldar me våre medmenneske.

Ingen har større kjærleik enn den som gjev livet sitt for andre. Jesus har gjeve sitt liv for alle menneske, men det er ikkje alle som har fått høyra det enno.

Det største bodet i Bibelen er: *Du skal elska Herren din Gud av heile ditt hjarte og av heile di sjel og av alt ditt vit og av all di makt. Det andre er dette: 'Du skal elska nesten din som deg sjølv.'* Noko større bod enn desse finst ikkje. Mark 12, 30-31

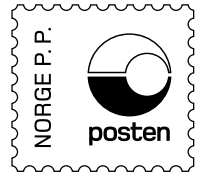
Det vil vera ein tragedie om nokon møter meg med desse orda når Jesus kjem for å henta sine:

Kvifor har du ikkje fortalt meg dette medan den enno var tid????? Me har jo levd det meste av livet saman! Men du var taus om det viktigaste: evangeliet om Jesus som Frelsar og forsonar.

NB! Ha alltid verdens mest leste bok tilgjengeleg. Gje den vidare!! Den er dynamitt og sprengstoff for den som vil ta imot det den har å seia.

Ja, det kan føra dei frå døden til livet. Det er sanninga om Bibelen, Guds ord.

Jesus seier: «EG ER VEGEN, SANNINGA OG LIVET.»

Idas sommarvise

Du ska inte tro det blir sommar,
ifall inte nån sätter fart
på sommarn och gör lite somrigt,
då kommer blommorna snart.
Jag gör så att blommorna blommar,
jag gör hela kohagen grön,
och nu så har sommaren kommit,
för jag har just tagit bort snön.

Jag gör mycket vatten i bäcken,
så där så det hoppar och far.
Jag gör fullt med svalor som flyger
och myggor som svalorna tar.
Jag gör löven nya på träden
och små fågelbon här och där.
Jag gör himlen vacker om kvällen,
för jag gör den alldeles skär.

Och smultron det gör jag åt barna,
för det tycker jag dom kan få,
och andra små roliga saker
som passar när barnen är små.
Och jag gör så roliga ställen,
där barnen kan springa omkring,
då blir barna fulla med sommar
och bena blir fulla med spring.

Text: Astrid Lindgren
© The Astrid Lindgren Company